

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ДОНЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

«ЗАТВЕРДЖЕНО»

Вченою радою ДНМУ

« 27 » листопада 2025 р.,

протокол № 2

введено в дію наказом ДНМУ

від « 27 » листопада 2025 р. № 261

ректора ДНМУ, професорка

Майя ЄРМОЛАСВА

**ПОРЯДОК
ПРИСВОЄННЯ ПРОФЕСІЙНИХ КВАЛІФІКАЦІЙ
У ДОНЕЦЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ МЕДИЧНОМУ
УНІВЕРСИТЕТІ**

м. Лиман, м. Кропивницький – 2025

РОЗРОБНИКИ

Майя ЄРМОЛАЄВА – в.о. ректора Донецького національного медичного університету, доктор медичних наук, професорка;

Ольга ЧЕРНИШОВА – проректорка з науково-педагогічної роботи Донецького національного медичного університету, доктор медичних наук, професорка;

Владислава РУДІКОВА – в.о. начальника відділу ліцензування, акредитації та роботи з зовнішніми (державними) базами даних.

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Порядок присвоєння професійних кваліфікацій у Донецькому національному медичному університеті (далі – Порядок) є внутрішнім нормативним документом, що регламентує умови, особливості та етапи присвоєння професійних кваліфікацій здобувачам освіти Донецького національного медичного університету (далі – Університет).

1.2. Порядок розроблений на підставі:

- Закону України «Про освіту»;
- Закону України «Про вищу освіту»;
- Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо розвитку індивідуальних освітніх траєкторій та вдосконалення освітнього процесу» від 23 квітня 2024 р. № 3642-IX;
- Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Національної рамки кваліфікацій» від 23 листопада 2011 р. № 1341 (зі змінами);
- Постанови Кабінету Міністрів України «Деякі питання присвоєння професійних кваліфікацій закладами вищої освіти в разі відсутності професійного стандарту» від 25 жовтня 2024 р. № 1223;
- Постанови Кабінету Міністрів України «Про атестацію здобувачів ступеня фахової передвищої освіти та ступенів вищої освіти на першому (бакалаврському) та другому (магістерському) рівнях у формі єдиного державного кваліфікаційного іспиту» від 19.05.2021 р. № 497;
- Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку здійснення єдиного державного кваліфікаційного іспиту для здобувачів ступенів фахової передвищої освіти та вищої освіти першого (бакалаврського) та другого (магістерського) рівнів за спеціальностями галузі знань «22 Охорона здоров'я»» від 28.03.2018 р. № 334 (зі змінами);
- Наказу МОН України від 22.05.2020 р. № 673 «Про затвердження Переліку спеціальностей, здобуття ступеня освіти з яких необхідне для доступу до професій, для яких запроваджено додаткове регулювання»;
- Наказу МОН України від 15.05.2024 р. № 686 «Про затвердження Положення про акредитацію освітніх програм, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти»;
- Наказу МОЗ «Про затвердження Порядку утворення екзаменаційної комісії у закладах вищої освіти, що здійснюють підготовку здобувачів освіти в галузі знань 22 «Охорона здоров'я»»;
- Положення про організацію освітнього процесу у Донецькому національному медичному університеті;
- Положення про освітні програми у Донецькому національному медичному університеті;
- Положення про практичну підготовку здобувачів вищої освіти у Донецькому національному медичному університеті;
- Положення про кваліфікаційну роботу у Донецькому національному медичному університеті;
- Положення про організацію та порядок проведення об'єктивного

структурованого практичного (клінічного) іспиту у Донецькому національному медичному університеті;

- Порядку підготовки та проведення комісійного іспиту у Донецькому національному медичному університеті;

- Порядку оскарження контрольних заходів і атестації та їх результатів у Донецькому національному медичному університеті

та інших нормативно-правових актів.

1.3. Основні терміни та їх визначення відповідно до чинного законодавства:

Професійна кваліфікація (повна професійна кваліфікація) – це визнана або присвоєна/підтверджена суб'єктом, уповноваженим на це законодавством, та засвідчена відповідним документом стандартизована сукупність здобутих особою компетентностей та/або результатів навчання, що дає змогу здійснювати трудові функції, визначені відповідним професійним стандартом.

Професійний стандарт – затверджені в установленому порядку вимоги до компетентностей працівників, що слугують основою для формування професійних кваліфікацій.

Освітня кваліфікація – це визнана закладом освіти чи іншим уповноваженим суб'єктом освітньої діяльності та засвідчена відповідним документом про освіту сукупність встановлених стандартом освіти та здобутих особою результатів навчання (компетентностей).

Присвоєння професійних кваліфікацій закладами вищої освіти в разі відсутності професійного стандарту – це процедура встановлення відповідності обсягу компетентностей здобувача вищої освіти відповідній освітній програмі, що передбачає присвоєння професійної кваліфікації, за результатами якої може бути визнано здобуті ним результати навчання і присвоєно професійну кваліфікацію.

Освітня програма (далі ОП) – система освітніх компонентів на відповідному рівні вищої освіти в межах спеціальності, що визначає вимоги до рівня освіти осіб, які можуть розпочати навчання за цією програмою, перелік навчальних дисциплін і логічну послідовність їх вивчення, кількість кредитів ЄКТС, необхідних для виконання цієї програми, а також очікувані результати навчання, якими повинен оволодіти здобувач відповідного ступеня вищої освіти.

Атестація – це встановлення відповідності засвоєних здобувачами вищої освіти рівня та обсягу знань, умінь, інших компетентностей вимогам стандартів вищої освіти. Атестація осіб на другому (магістерському) рівні вищої освіти включає єдиний державний кваліфікаційний іспит, в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, та/або захист кваліфікаційної роботи.

Екзаменаційна комісія – колегіальний орган, що створюється для проведення атестації здобувачів вищої освіти.

1.4. Університет відповідно до чинного законодавства може присвоювати освітні та професійні кваліфікації здобувачам освіти, які успішно пройшли передбачені законодавством процедури атестації після завершення навчання за відповідними освітньо-професійними програмами (далі ОП).

2. ВИМОГИ ДО ОСВІТНІХ ПРОГРАМ, ЗА ЯКИМИ ПЕРЕДБАЧЕНО ПРИСВОЄННЯ ПРОФЕСІЙНИХ КВАЛІФІКАЦІЙ

2.1. Університет проваджує освітню діяльність за освітніми програмами, що розроблені на підставі стандартів вищої освіти для кожного рівня вищої освіти в межах кожної спеціальності відповідно до Національної рамки кваліфікацій.

2.2. Університет самостійно розробляє та затверджує освітні програми з урахуванням вимог до відповідного рівня вищої освіти, встановлених законодавством, та вимог стандартів вищої освіти. Освітні програми, що передбачають присвоєння професійних кваліфікацій, повинні забезпечити виконання вимог відповідних професійних стандартів (за наявності). Порядок розроблення, затвердження, періодичного перегляду та структура освітньої програми визначається окремим внутрішнім нормативним документом, затвердженим Вченою радою Університету.

2.3. До розробки (рецензування) освітніх програм, що передбачають присвоєння професійної кваліфікації, залучаються роботодавці, представники об'єднань організацій роботодавців, професійних асоціацій, інші заінтересовані особи, що мають практичний досвід та кваліфікацію у відповідній сфері професійної діяльності.

2.4. Освітні програми, що реалізуються в Університеті, передбачають присвоєння однієї (повної) професійної кваліфікації.

2.5. Назва професійної кваліфікації визначається в освітній програмі з урахуванням вимог стандарту вищої освіти за спеціальністю для відповідного рівня вищої освіти, професійного стандарту (за наявності). Професійна кваліфікація відображує здатність особи виконувати завдання і обов'язки професійної діяльності певного виду та складності. До введення в експлуатацію Єдиного реєстру кваліфікацій – Класифікатора професій та набрання чинності нормативно-правовим актом, визначеним частиною восьмою статті 41 Кодексу законів про працю України, назва професійної кваліфікації (у разі відсутності професійного стандарту) відповідає професійним назвам робіт, зазначеним у Національному класифікаторі «Класифікатор професій ДК 003:2010» та міжнародній стандартній класифікації видів занять (International Standard Classification of Occupations - ISCO).

2.6. Професійні кваліфікації здобувачам вищої освіти за результатами їх атестації присвоюються у разі, коли:

- ОП передбачає присвоєння професійної (професійних) кваліфікації (кваліфікацій);

- ОП містить компетентності та результати навчання, що дають підстави для присвоєння професійної (професійних) кваліфікації (кваліфікацій);

- ОП передбачає практичну підготовку обсягом не менше 6 кредитів Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи для присвоєння повної професійної кваліфікації і не менше 3 кредитів – для присвоєння часткової професійної кваліфікації;

- здобувачі освіти успішно пройшли передбачені законодавством процедури атестації після завершення навчання за відповідними ОП.

2.7. Присвоєння професійної кваліфікації Університетом можливе за

наявності затвердженого професійного стандарту за спеціальностями, що передбачають доступ до професій, для яких запроваджено додаткове регулювання; назва професійної кваліфікації міститься у професійному стандарті.

2.8. У разі відсутності професійного стандарту присвоєння професійної кваліфікації Університетом здійснюється за погодженням із Національним агентством кваліфікацій у порядку, затвердженому Постановою Кабінету Міністрів України від 25 жовтня 2024 р. № 1223 «Деякі питання присвоєння професійних кваліфікацій закладами вищої освіти в разі відсутності професійного стандарту».

2.9. Професійна кваліфікація, яку присвоєно Університетом, зазначається в документі про вищу освіту.

3. ПРОЦЕДУРА ПРИСВОЄННЯ ПРОФЕСІЙНИХ КВАЛІФІКАЦІЙ

3.1. Практична підготовка здобувачів вищої освіти Університету є складовою освітніх програм та спрямована на формування загальних і фахових компетентностей, досягнення програмних результатів відповідно до вимог стандарту вищої освіти з певної спеціальності, а також для збору фактичного матеріалу для виконання кваліфікаційних робіт.

3.2. Порядок практичної підготовки здобувачів вищої освіти Університету регламентований Положенням про практичну підготовку здобувачів вищої освіти у Донецькому національному медичному університеті.

3.3. Практична підготовка здобувачів вищої освіти в Університеті здійснюється шляхом проходження ними практики у лікувальних, фармацевтичних і стоматологічних закладах охорони здоров'я, комунальних неприбуткових (КНП) й комунальних підприємствах (КП) охорони здоров'я, а також в установах та організаціях всіх форм власності, що відповідають вимогам баз практики. Залежно від конкретної спеціальності чи спеціалізації практика може бути навчальною та виробничою.

3.4. Забезпечення практичної підготовки базами практики здійснюється на підставі укладених договорів. Тривалість дії договорів або угод погоджується довірними сторонами. Вона може визначатися на період конкретного виду практики або до п'яти років. За наявності в контрактах на навчання здобувачів вищої освіти питання практики окремі договори не укладаються. Пропозиції відносно баз практики кафедри подають до навчально-методичного відділу на початку семестрів кожного навчального року.

3.5. Здобувачі вищої освіти можуть самостійно обирати базу проходження практики за умови наявності виробничих можливостей закладу охорони здоров'я для реалізації програми освітнього компоненту з обов'язковим укладанням тристоронньої угоди між керівником закладу охорони здоров'я, здобувачем вищої освіти та ректором Університету у терміни не пізніше, ніж за 2 місяці до початку практики.

3.6. Програма практичної підготовки, яка включає обсяг, перелік практичних компетентностей і програмних результатів навчання, що мають бути здобуті під час проходження практичної підготовки для можливості подальшого присвоєння

здобувачу професійної кваліфікації, погоджується з базою практики.

3.7. Для належної організації практичної підготовки та взаємодії із базами практики, супроводу виконання індивідуального навчального плану Наказом ректора визначаються місце та терміни проведення практики, керівник практики від Університету з числа науково-педагогічних працівників відповідних кафедр Університету, а наказом керівника бази практики – керівники практичної підготовки (супервізори клінічної підготовки). Керівник практики від Університету відповідає за організацію практики, персональний склад груп здобувачів, оформлення підсумкового звіту за результатами практики.

3.8. До початку практики деканат факультету разом з керівником практики від Університету організовує проведення необхідного мінімуму обстежень здобувачам, які будуть проходити її у відділеннях (пологових будинках, відділеннях неонатології тощо), які потребують дотримання санітарних норм.

3.9. Здобувачі освіти та керівники практичної підготовки від Університету та бази практики проводять регулярні зустрічі для отримання зворотного зв'язку щодо результативності процесу практичного навчання, а також негайно інформують одне одного про невиконання програми практичної підготовки з будь-яких причин.

3.10. В останній день практики здобувачів освіти складають підсумковий модульний контроль за наявності належно оформлених звітних документів, передбачених програмою з практики. Формою звітності здобувачів освіти про проходження практичної підготовки у відповідності до програми освітнього компонента у ДНМУ є щоденник виробничої практики та виконане індивідуальне завдання. Щоденник виробничої практики містить, зокрема, зведений цифровий звіт про опанування практичних навичок, висновок/характеристику керівника від бази практики та оцінки керівника/супервізора від бази практики. Підсумковий контроль проводиться комісією у складі 3-х осіб, до складу якої входять керівник практики від Університету, керівники практики від кафедр і, за можливості, від баз практики.

3.11. Оцінювання засвоєння здобувачами вищої освіти практичних навичок та вмінь здійснюється з використанням критеріїв, які зазначені в робочій програмі практики та у щоденнику практики. Оцінка за практику складається з суми балів за виконання практичних завдань, передбачених програмою практики, та балів за підсумковий контроль.

3.12. Оцінка за практику заноситься керівником практики від Університету до щоденника, індивідуального навчального плану здобувача вищої освіти, заліково-екзаменаційної відомості та візуються членами комісії впродовж трьох днів після закінчення практики. Керівник практики від Університету подає відомість до відповідного деканату, звіт про проведення практики – до навчально-методичного відділу Університету.

3.13. Після успішного завершення теоретичної та практичної частин підготовки згідно з вимогами відповідної ОП, здобувач допускається до складання атестації.

3.14. Атестація здобувачів освіти здійснюється екзаменаційними комісіями (далі – ЕК) після завершення теоретичного та практичного навчання за відповідною ОП.

3.15. Основною формою атестації здобувачів ступеня вищої освіти магістр за спеціальностями галузі знань «22 Охорона здоров'я» / «І Охорона здоров'я та соціальне забезпечення» є єдиний державний кваліфікаційний іспит (далі – ЄДКІ), який складається з таких компонентів, як інтегрований тестовий іспит «КРОК» (далі – іспит «КРОК»); об'єктивний структурований практичний (клінічний) іспит (далі – ОСП(К)І); іспит з англійської мови професійного спрямування.

3.16. ЄДКІ є обов'язковим компонентом індивідуального навчального плану здобувача освіти відповідного рівня та спеціальності галузі знань «22 Охорона здоров'я» / «І Охорона здоров'я та соціальне забезпечення». Здобувач освіти допускається до складання ЄДКІ за умови відсутності у нього академічної заборгованості.

3.17. ЄДКІ, крім практичного (клінічного) іспиту, проводиться Центром якості освіти МОЗ України, який є спеціально уповноваженим державним некомерційним товариством для встановлення відповідності засвоєних здобувачами вищої освіти рівня та обсягу знань, умінь, інших компетентностей вимогам стандартів вищої освіти. Практичний (клінічний) іспит проводиться ЕК, яка утворюється у закладі вищої освіти.

3.18. Атестація осіб, які здобувають ступінь магістра за спеціальностями «281 Публічне управління та адміністрування» / «D4 Публічне управління та адміністрування» та «226 Фармація, промислова фармація» / «I8 Фармація» проходить у формі ЄДКІ та захисту кваліфікаційної роботи.

3.19. Для проведення атестації здобувачів освіти в Університеті з кожної ОП створюється окрема ЕК, до складу якої за згодою долучаються лікарі закладів охорони здоров'я, фахівці з реабілітації закладів охорони здоров'я, керівники закладів охорони здоров'я, зокрема з баз практики, представники об'єднань (асоціацій, спілок) у сфері охорони здоров'я, представники інших закладів вищої освіти, що здійснюють підготовку здобувачів освіти в галузі знань «22 Охорона здоров'я» / «І Охорона здоров'я та соціальне забезпечення», практики з інших галузей відповідно до спеціальностей (далі – зовнішні представники). Для проведення атестації здобувачів освіти в галузі знань «22 Охорона здоров'я» / «І Охорона здоров'я та соціальне забезпечення» кількість членів ЕК становить не менше шести осіб, з яких 25 відсотків – зовнішні представники.

3.20. У разі, якщо атестація здобувачів освіти передбачає захист кваліфікаційної роботи, її тема може попередньо погоджуватися з базою практики.

3.21. За умови позитивної оцінки результатів атестації, Університет на підставі рішення ЕК присуджує особі, яка успішно виконала індивідуальний навчальний план відповідної освітньої програми другого (магістерського) рівня, ступінь вищої освіти та присвоює освітню та професійну кваліфікації.

3.22. За результатами атестації здобувачу освіти видається документ про освіту, в якому зазначається присвоєна професійна кваліфікація.

3.23. Рішення про присудження ступеня освіти та присвоєння відповідної кваліфікації, у тому числі й професійної, може бути скасовано Університетом у разі виявлення фактів порушення здобувачем освіти академічної доброчесності, зокрема фабрикації, фальсифікації тощо у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

4. ПОРЯДОК АПЕЛЯЦІЇ

4.1. Якщо здобувач освіти не згоден з рішенням ЕК щодо присвоєння професійної кваліфікації, він має право на оскарження процедури проведення або результатів атестації (апеляцію). Подання скарги здійснює здобувач освіти особисто у письмовій формі у день оголошення результатів за затвердженою формою, яку можна отримати у секретаря ЕК. Апеляційна заява, що подана не у встановлені терміни, розгляду не підлягає.

4.2. Розгляд апеляційних заяв відбувається відкрито, у присутності здобувача освіти. Скарги розглядає Апеляційна комісія в присутності здобувача освіти шляхом перегляду процедури проведення атестації. Відсутність здобувача освіти, якому особисто або електроном листом було повідомлено про час та місце засідання, не може бути перешкодою розгляду апеляційної скарги. У разі відсутності здобувача освіти на засіданні комісії, секретар здійснює відповідний запис у протоколі засідання.

4.3. Предметом оскарження можуть бути:

- порушення процедури проведення атестації, що може вплинути на об'єктивність результатів атестації;
- результати атестації.

4.4. За результатом розгляду заяв Апеляційна комісія ухвалює одне з таких рішень:

а) відмовити в задоволенні заяви у зв'язку з непідтвердженим фактом порушення процедури проведення контрольних заходів і атестації та їх результатів;

б) задовольнити скаргу у разі виявлення порушень процедури проведення контрольних заходів і атестації, що вплинули на об'єктивність оцінювання.

4.5. Зміни щодо результатів контрольних заходів (нова оцінка) і атестації візуються у зазначених документах головою Апеляційної комісії. Отримана нова оцінка не може бути нижчою за отриману на контрольному заході раніше.

4.6. Рішення Апеляційної комісії ухвалюється відкритим голосуванням більшістю голосів від загального складу комісії. У разі рівного розподілу голосів під час голосування вирішальним для прийняття рішення є голос голови Апеляційної комісії.

4.7. Рішення Апеляційної комісії є остаточним та оскарженню не підлягає.

4.8. Рішення Апеляційної комісії доводиться до здобувача освіти одразу після завершення розгляду апеляційної скарги.

5. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

5.1. Порядок присвоєння професійних кваліфікацій в Університеті затверджується рішенням Вченої ради Університету, яке вводиться в дію наказом ректора.

5.2. Зміни та доповнення до Порядку вносяться відповідно до чинного

законодавства України в тому ж порядку, що й сам Порядок.

5.3. Після затвердження Порядку в новій редакції, попередній Порядок автоматично втрачає чинність.

5.4. Контроль за виконанням Порядку здійснюють посадові особи Університету в межах своїх повноважень, що встановлені посадовими інструкціями.